

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم با سلام خدمت استاد معزز: جناب استاد در مناجات شعبانیه دو فراز آمده که انگار با هم نمی خواند از یک طرف حضرت می فرمایید «الهی ما اظنک تردنی فی حاجه قد افنیت عمری فی طلبها منک» و در فراز دیگری می فرماید «و قد افنیت عمری فی شره السهو عنک و ابلیت شبابی فی سکره التباعد منک» حال چگونه این دو با هم جمع می شود؟ با تشکر و التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در فراز اول، مناجات‌کننده با نظر به رجایی که نسبت به خدا دارد با حضرت معبود سخن می‌گوید که گمان نمی‌کنم مرا در طلب آنچه عمری در پی آن بودم از درگاه خود برانی. ولی در فراز دوم، نظر به خودش دارد که چگونه دستش خالی است و از خود هیچ ندارد. لذا عرضه حال به حضرت معبود می‌کند که من با خودم چنین و چنان کردم. و از این طریق، رحمت پروردگارش را به شور می‌آورد. موفق باشید